

FALU TAMÁS VERSEI

DOMB

*De jó, de jó sétálni ketten,
Nyáron a dombon fölfelé,
Míg zenél a szív önfeledten,
S arany virágport hord a méh.*

*S mikor már a szél lelket borzol,
S a fákon varjúsereg ül,
De szomorú az őszi dombról
Lejönni némán, egyedül.*

SZAGOS MISE

*A madár zsoldárt énekel, —
És száll a magas égre fel.*

*Mint kántor billentyű felett,
A szél fűszálat billeget.*

*Odafönn fátyolfellegek,
Soruk mint tömjénfüst lebeg.*

*Kakukkfű leng illatosan,
A réten szagos mise van.*

ESTI CSEND

*Az esti csendet hallgatom,
Az esti csend van tollamon.
A tollamon, a szívemen,
Csendességet játszik velem.*

*Elöttem a fehér papír,
A tollam esti csendet ír.
Mikor a papírt felveszed,
El ne mázolja a kezéd.*

UTÁNAM

*Utánam semmi nem marad,
Éppúgy semmi, mint más után,
Csak egy árnyék, mely elszalad
És egy házsám a kapufán.*

*Mikor már a föld betakart,
S a köd bús útját járja kinn,
Mint őszi réten az avart,
Égessétek el álmaim.*

UTAK

*Oly rég volt az ég ilyen kék,
Ragyog a nap, itt a szép nyár,
Sok millió virág nyílik,
S egyetlen szál sem tiéd már.*

*A kanyargó utat nézem,
Hiába, vár epedően,
Annyi út van a világon
És mindegyik elvitt tőlem.*

TENNI

*Tenni, nem tenni,
Ennyi az élet.
Amit nem tettél,
Abból gyökér lett.*

*A gyökér lomb lett,
Súgja feletted:
Amit nem tettél,
Azt is te tetted.*